

ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Изаляз обикновенно къмъ 1 и 15
отъ всѣкий мѣсець. — Писма, пари и
всичко за Вѣстника да се праща до
Градско-Общинското Управление въ Варна.

Цѣната на 24 броя:
за Княжеството 2 лева,
„ други държави 3½ „

За всѣкакви обявления се плаща на
единъ редъ отъ 40 букви за първий пжтъ
15 ст., а за слѣдующитѣ по 10 ст.

Варненский Градско-Общинский Съвѣтъ, въ засѣданието си на 19-й Октомврий т. г., рѣши: да се публикува, че предлѣжи да бждатъ условени за Варненската Градска Община двама лѣкари, единъ медикъ и единъ ветеринаръ, или също медикъ, но който може да изпълнява длѣжностъ и на ветеринаръ.

Господа лѣкаритѣ ще бждатъ назначени за време отъ 1 Януарий 1890 за една или двѣ години, съ плата, споредъ условнето, и съ задължение: да не състоятъ презъ всичкото време на служебний срокъ и на друга длѣжностъ, да лѣкуватъ безплатно бѣднитѣ членове на Общината, съгласно съ Санитарний законъ, а всички други Варненци, когато би ги призовали, да сж обязани да лѣкуватъ дома имъ срѣщу възнаграждение по два лева за всѣка визита.

Желающитѣ да бждатъ назначени, било отъ днешнитѣ господа Общински лѣкари или други, умоляватъ се да заявятъ на Кметството възможно по съ време, като съобщятъ същевременно и своитѣ условия, та да може и Общинский Съвѣтъ о време да се произнесе по тѣхъ. Ако не може да се услови ветеринаръ, а двама медици, ще се предпочте отъ Съвѣта да бжде едина лѣкаръ жена, та да се дава медицинска помощъ и на гражданки, особено отъ турското население, които или мжжетѣ на които още не сж се убѣдили, че трѣба да се притичатъ за помощъ на докторъ, безразлично за мжжъ или жена, при всѣка болѣстъ, а не да се лѣкуватъ отъ баби, които често, памѣето полза, докарватъ вреда, независимо отъ това, гдѣто въ България, както въ всички образовани страни, по закона, само на доктори е позволено да лѣкуватъ.

По изказаното желание отъ нѣкои Варненски граждани, при днешната оскѣдностъ у нашия градъ на хѣра, които да правятъ

голѣми пожертвувания въ полза на обществото, кметството намѣри за умѣстно да даде гласность на слѣдующий актъ отъ голѣмо челолюбие на приспонаметний Варненский благодѣтель *Парашкева Николовъ*, роденъ въ Варна и починжалъ презъ 1862 г. у градъ Одесса, гдѣто е билъ отъ най-достопочтеннитѣ първи търговци. Тоя нашъ великодушень и щедъръ съгражданинъ вѣчно ще се помни не само въ града и Окржжнето, но и вънъ отъ България, като до сега и толковъ странни бѣдни сж се излѣчили въ неговата тукъ болница.

Завѣщанието на Парашкева Николовъ

(Преписъ отъ акта, който се лази въ Одесский Търговский Сждъ, книгата за 1862 г., страница обрат. 468, листъ Н-о 294.)

Въ името на Отца и Сина и Св. Духа. Аминъ. Азъ, подписаний, Параскева Николовъ, почетель гражданинъ на гр. Одесса, християний отъ православно вѣроповѣдание, родомъ отъ гр. Варна, приморский градъ на България, въ здравъ умъ и съвършенна паметь, съставихъ и собственорочно написахъ това мое завѣщание, съ това, щото да се распореди въ него вѣчно и свободно, съ всичкий си движимъ и недвижимъ имотъ, който ми е подарилъ Богъ. — Всичкий мой движимъ и недвижимъ имотъ, състоящъ въ слѣдующето, е мой собственъ придобитѣкъ, съставень отъ мои собствени трудове и спестявание, тѣй като азъ не съмъ приелъ нищо по наследство, отъ когото и да било изъ родинитѣ ми, или отъ родителитѣ ми; наследници въ права линия нѣмамъ: азъ съмъ бездѣтенъ и нежененъ; нѣмамъ родители, защото умрѣхъ, имамъ само роднини отъ моитѣ двѣ родни сестри, Анта и Парасковия, именно дѣцата и внуцитѣ имъ, но колко сж тѣ и какъ се наричатъ, не зная, защото много години сж се минjali, какъ се намирамъ далечъ отъ родината си Варна, и ва да бждатъ признати таквиъ достоверно, дѣцата на сестритѣ ми или внуцитѣ, задължаватъ се да представятъ доказателства отъ началството на гр. Варна, засвидѣтелствувани отъ Архперей, и когато се признаятъ за таквиъ, тогазъ ще приематъ всѣкий означенитѣ по-долу подаръци отъ мене. — Имота ми състои въ слѣдующето: Ст. 1. Къщата ми въ гр. Одесса, находяща се въ Гръцкий форштадъ, улица Поштенска, въ първата часть, у третий кварталъ подъ Н-о. 27, както се види отъ покупателний актъ, извършенъ въ тукашний Търговский Сждъ на 9 Апрель 1823 год., въдвижакта послѣ отъ мене на два етана. Ст. 2. Всичко щото е въ къщата ми и въ двора ѝ, съчива, покщнина и прочее, което се намѣри въ деня на смъртъта ми. Ст. 3. Паритѣ, които ще се найдатъ тогазъ на лице въ паричний ми ковчегъ, и въ дългови обязательства на разни мои длѣжници. Ст. 4. Разни стоки, които се намиратъ въ магазинтѣ ми. Ст. 5. Всичкий движимъ и недвижимъ имотъ, подробно поименуванъ въ търговскитѣ ми книги, моля своитѣ нижепоименуванни душеприказници, вед-

нага слѣдъ смъртта ми . . . да възстановятъ мѣстото ми, да приематъ въ свое непосредствено вѣдѣние, недоуцайки, щото който и да било отъ роднинитѣ ми или външни лица, да се намѣси или противи на това, и да предаждатъ това мое завѣщание въ надлѣжното съдебно мѣсто за утвържденето му по закона, за да имато всичката неизмѣнна сила и да дѣйствуватъ по изпълнението му тъй, както формално опредѣлямъ въ слѣдующето. **Ст. 6.** Вишеупоменатата ми къща, душеприказчицитѣ ми ще се погрижатъ при удобенъ случай да продаждатъ най-късно слѣдъ една година и придобититѣ отъ продажъта пари, като присъединятъ къмъ имота ми, да вложатъ временно въ Одеската Контора на Държавната Търговска Банка. **Ст. 7.** Всичкиятъ находици се въ казаната къща мои вещи, мебелъ, сярвизио сребро, екипажъ, коне и прочее душеприказчицитѣ ми да се погрижатъ скоро да продаждатъ и придобитата отъ продажъта на тѣзи вещи сума пари, също да вложатъ временно въ Конторта на Държ. Търг. Банка. Дрѣхитѣ ми да раздаждатъ на сиромаситѣ, освѣнтъ по-дѣвнитѣ, които желая да се продаждатъ и паритѣ също да се внесатъ въ Банката. **Ст. 8.** Душеприказчицитѣ ще се погрижатъ и за продажъта на стокитѣ, които се намиратъ въ магазинитѣ ми и придобититѣ пари, както и вишеозначенитѣ отъ продажъта на къщата и разнитѣ вещи, да се отдаждатъ за пазение въ Банката. **Ст. 9.** Изъ находящитѣ се сега въ ковчега ми налични пари, душеприказчицитѣ да изпълнятъ, първо, онова, което е распоредено въ ст. 11 на това завѣщание и слѣдъ извършване на това и заплащането слѣдующитѣ на казната берии за утвърждение настоящето, и послѣ, онова, което остане готово, да внесатъ също въ Контората на Държ. Търг. Банка. **Ст. 10.** Също душеприказчицитѣ ми да се погрижатъ за възсканне по дълговитѣ обязательства, и възисканото тоже временно да се внесе въ Контората на Държ. Търг. Банка. **Ст. 11.** Съдѣдъ това опредѣлямъ да се изпълни точно слѣдующето: **Ст. 11.** Три хиляди петстотинъ (3500) рубли ср. назначавамъ да се разнесатъ за погребението ми и за довольно голѣми мраморни плочи, които да се поставятъ на гроба ми, а също за надписване името ми „Параскева Николаевъ, родомъ отъ гр. Варна“, и послѣ за поменуване мене на службитѣ и 40-дневното. Погребението ми трѣба да стане съ надлѣжний тържественъ обрядъ, въ съпровождане отъ епархиалний архиперей и свещеннослужителитѣ на Свето-тройцката църква. **Ст. 12.** Хилядо (1000) рубли ср. да се раздаждатъ безъ отлагане на сиромаситѣ увуждени челяди, особено на сирачетата на гр. Одесса. **Ст. 13.** Осемстотинъ (800) рубли ср. назначавамъ и моля душеприказчицитѣ си да внесатъ въ Одеский Приказъ на името на същата Гръцка Църква, щото тѣзи пари да стоятъ тамъ като капиталъ неприкосновенъ и неподвиженъ, и само годишната лихва отъ него да получаватъ ежегодно свещеницитѣ на она църква, и които бждатъ въ това време и да поменуваатъ името ми и родителитѣ ми, Николая и Василики. **Ст. 14.** Петстотинъ (500) рубли ср. да внесатъ въ Одеский Приказъ на името на същата Гръцка църква, съ условие, щото тая сума да стои неприкосновена и неподвижна, а само годишната лихва отъ нея да получава ежегодно епитропа на тая църква, който бжде тогавъ и да поддържа съ тѣхъ цѣлата година кандило и свѣщи, за написаната на моя смѣтка и поставената на мѣстото икона Св. Николай, тъй щото висящата предъ нея лампада да гори неугасимо денемъ и нощемъ. **Ст. 15.** Хилядо (1000) рубли ср. да се предаждатъ въ Одеското Гръцко Търговско Училище. **Ст. 16.** Хилядо (1000) рубли ср. да се даждатъ, по двѣстѣ рубли на слѣдующитѣ благотворителни заведения, а именно: на Боляницата, на Сирашката дѣвическа къща, която се намира задъ еврейскитѣ гробища, на Сирашката мъжска къща, на къщата за Пригледване просиятитѣ, която се намира въ самий дворъ на гробищата и на заведението на Милосърднитѣ сестри. **Ст. 17.** Триста (300) рубли ср. да се пратятъ въ Варна на инспекторитѣ на болницата, щото тѣ, съ одного отъ роднинитѣ ми, да поднесатъ, което трѣба, на Варненский архиперей и свещеницитѣ на тамошнитѣ църкви за 40 служби и 40-дневия. Всички тѣзи, назначени по-горѣ отъ това, въ ст. 11 до 17 сумми, (8100) осемъ хи-

ляди сто рубли, моля моитѣ душеприказчици да заплатятъ незабавно отъ найденитѣ у мене готови пари, а ако тѣ не стигнатъ, то отъ първитѣ, които ще постъпятъ отъ продажъта на моя имотъ. **Ст. 18.** Двадесетъ петъ хиляди ср. рубли (25,000) назначавамъ да се пратятъ въ родний ми градъ Варна, по части (разновременно), които да послужатъ за постройка на обзаведение единъ домъ отъ (12) дванадесетъ стаи, за пригледване болни, сирачета, престарѣли и умалшени, за което моля душеприказчицитѣ си да призоватъ, чрезъ писмата, въ които имамъ назначени надзиратели за болницата, Панчо Георгиевъ, Василъ Сулини, Евстатия Караѣозоглу и Стефана Теофановъ, щото тѣ да направятъ на мѣстото на църквата Пророкъ Илия, което дава града за болница, и да начертатъ напролѣтъ, както се види отъ преписа на писмото ми, или отъ моята преписка. **Ст. 19.** Осемдесетъ (80) хиляди рубли ср. назначавамъ, и моля душеприказчицитѣ си да внесатъ за пазение въ Московский Въспитателенъ домъ, щото тѣ да се намиратъ тамъ за всѣкога неприкосновени и неотемелми, и само годишната лихва да се дава всѣка година на инспекторитѣ на вишеречената болница, за нейни разноси, и за това, инспекторитѣ на това заведение, назначавани отъ време на време, на брой тройца, по изборъ изъ по-първитѣ граждани, съ условие, щото между тѣхъ да бжде единъ отъ моитѣ роднини, най-способний, да се погрижатъ за ежегодното събиране на тѣзи лихви, съ задлъжение да иматъ лѣкарь, разни лѣкове и необходимитѣ хора за слугуване на болнитѣ; а въ началото на нова година тѣ трѣба да даватъ редовенъ и точенъ отчетъ за доходитѣ и расходитѣ на това заведение, предъ събрание, състояще отъ мѣстний архиперей, свещеницитѣ и епитропитѣ на църквата св. Атанасий, а тъй също на градскитѣ старѣйшини и по-първи граждани. **Ст. 20.** Двадесетъ (20) хиляди рубли ср. назначавамъ и моля моитѣ душеприказчици да внесатъ въ Въспитателний домъ, гдѣто да останатъ за всѣкога неприкосновени, само годишната лихва отъ тѣхъ да се дава годишно на Екатерина Петровна, живуща вече толкозъ години въ дома ми, за награда на многолѣтната ѣ служба доживотно; а слѣдъ смъртъта ѣ тѣзи пари да останатъ капиталъ на вишепоменатата болница, също и лихвитѣ отъ него да се даватъ годишно на инспекторитѣ, както и онѣзи въ ст. 19. **Ст. 21.** Десетъ (10) хиляди рубли назначавамъ и моля душеприказчицитѣ си да внесатъ въ Въспитателний домъ, както е казано по-горѣ, въ ст. 19 и 20, т. е. само годишната лихва отъ тая сума всѣка година да се дава на инспекторитѣ на училището въ Варна, за негови разноси, а капитала да бжде за всѣкога неприкосновенъ, затова настоятелитѣ на това заведение, които бждатъ него време, да се погрижатъ за прибиране лихвата годишно, като се задлъжаватъ да даждатъ отчетъ за прихода и расхода въ свѣта на училището, по същий редъ, както и въ болницата. **Ст. 22.** Петстотинъ (500) рубли назначавамъ да се отправятъ въ Варна незабавно до настоятелитѣ на тамошното училище, за помощъ на необходимитѣ му

потрѣбности. **Ст. 23.** Хилядо (1000) рубли ср. назначавамъ да се пратятъ незабавно въ Варна до надзирателитѣ на болницата за църквата св. Константинъ, въ мѣнастиря, за поправки въ нея и да запишкятъ въ мѣнастирскій регистръ за помемувание името ми и на родителитѣ ми Николая и Василики, а тъй сѣщо името на Екатерина и на братята ми Христодула, Янули и Атанаса, и сестритѣ ми Домна, Анти, Прасковия и Елена. **Ст. 24.** Хилядо петстотинъ рубли ср. (1500) назначавамъ и моля да се пратятъ въ Варна до градскитѣ старѣйшини, настоятелитѣ на църквата св. Атанасий, и инспекторитѣ на училищата, които всички наедно, съ преосвещенний архиепрей и одного отъ най-почетнитѣ ми роднини, да употребятъ тѣзи пари за оженване бѣдни сирачета, и дѣвци, преимущественно отъ роднинитѣ ми, най-бѣднитѣ. **Ст. 25.** Десеѣ хиляди рубли ср. (10,000) назначавамъ да се внескятъ въ Московскій Вѣспитателенъ домъ, за това, што тѣзи пари да се намиратъ въ него всѣкога неприкосновенни и неотемлеми, а годишната лихва отъ тѣхъ да се получаватъ и даватъ на университета въ Атина и на профессоритѣ му, за ежегодни подарѣци на двама бѣдни ученика, които би били преподаватели на филологията или проповѣдници, и предпочително, ако тѣ ученици се окажкятъ мои съотечественници. **Ст. 26.** Петдесетъ хиляди рубли ср. (50,000) назначавамъ временно да се внескятъ въ Контората на Държ. Тѣрг. Банка въ Одесса, които ще се употребятъ за направа една църква въ името на св. Николая, съ сводове, каменна или тухлена, и моля душеприказчицитѣ си да увѣдомятъ за това настоятелитѣ на поменжтата болница, съ условие, што, когато се почне направата на болницата, въ сѣщето време да се почне и направата на църквата, като се даватъ тѣмъ разновременно готови пари за приготвяние материалитѣ, и всѣкий пѣтъ, когато тѣ поискатъ пари, да представятъ смѣтка за паритѣ, разнесени до тогазъ, засвидѣтелствувана отъ Варненскій архиепрей, водайки книгитѣ на прихода и расхода чрезъ писарь, докѣ не свършкятъ всичко въ редъ. За да се построи тая църква, трѣба да се купи мѣстото, което се намира близо до мѣстността именуема църква на св. Пророкъ Илия, когато се съгласи на това градското началство, за да бѣде болница, която би се намирала въ свръзка съ църквата и да се направи квартира каменна или тухлена за свещеника и една камера близо до свещениковата, каменна или тухлена, съ желѣзна врата и прозорци, за настоятелитѣ, што тѣ да държкятъ записни книги, да се прати тамъ и желѣзната касса, която се намира у мене. Ако ли не стигкятъ вишереченитѣ пари за направа на църквата, тогазъ да се употребятъ онѣзи, които азъ обозначавамъ въ ст. 40, излишкѣ, присѣдиняемъ къмъ капитала, означенъ въ ст. 20, и тоя излишкѣ да послужи за помощъ на тая църква; ако ли и тая сума недостигне за направата, тогазъ да се вземе отъ лихвитѣ на суммата, назначена за болницатата и училището, до-

кѣ не се свърши направата на църквата. Подиръ пзвршване на това, което заповѣдамъ по-горѣ, останкитѣ пари да се внескятъ въ Вѣспитателний домъ, за увеличение капитала отъ ст. 19, и да се погрижкятъ настоятелитѣ, што отъ лихвата, която тѣще приемкятъ, да помагатъ въ нужда, и на църквата св. Николай, и нека запишкятъ въ църковнитѣ списѣци името ми и на родителитѣ ми Николая и Василики, а тъй сѣщо на Екатерина и братята ми Христодула, Янули, и Атанаса, и на сестритѣ ми Домна, Анти, Парасковия и Елена, што да ги поменуватъ венчкитѣ на свещеницитѣ служби. **Ст. 27.** Хилядо триста рубли ср. (1300) назначавамъ за моя кинотафия въ Варна, която трѣба да се постави въ притвора на църквата св. Николая, която има да се направи съгласно съ предидущата ст. 26; желая, што тая моя кинотафия да състои отъ мраморна плоча и единъ мраморенъ стѣлпъ, на който да се пзрѣже името ми и на родителитѣ ми, а тъй сѣщо на душеприказчицитѣ и пзрвитѣ настоятели на болницата и църквата. Венчкото назначено въ предидущитѣ статии, отъ 11 до 27, да се плати съразмѣрно съ паритѣ, събрани отъ моя имотъ, безъ ни най-малко пзмѣнение и намаление. **Ст. 28.** Двѣста петдесетъ рубли ср. (250) назначавамъ да се даджтъ на Димитрия Секеларий, ако бѣде живъ, ако ли е умрѣлъ, нека останкятъ тѣзи пари за болницата, споредъ статия 19. **Ст. 29.** Двѣста петдесетъ рубли ср. (250) назначавамъ да се даджтъ на кръстница ми Мария, дѣщерята на поменжтий Димитра Секеларий, ако бѣде жива, ако ли е умрѣла, тая сума да остане за болницата, както се бѣлѣжи въ ст. 19. **Ст. 30.** Седемъ хиляди петстотинъ рубли ср. (7500) да се раздѣлятъ между моитѣ племенници Ивана, Никола и Янули, синове на сестра ми Парасковия, по двѣ хиляди петстотинъ рубли ср. всѣкому; ако ли нѣкой отъ тѣхъ бѣде тогазъ умрѣлъ, назначената му часть предостави се на дѣцата му, ако има таквиъ, ако ли нѣма дѣца, тая часть ще раздѣлятъ помежду си на половина другитѣ двама. Тѣй като азъ знаа, че Николай е умрѣлъ, нека приемкятъ тѣхъ неизноврѣстнитѣ му дѣца, и моля душеприказчицитѣ си да положкятъ на името имъ по равна часть, съ условие, што тѣ да ги приемкятъ слѣдъ навършване (20) години, ако ли има дѣщеря, слѣдъ навършване (16) години, и што тѣ да нѣматъ никакво право да се смѣсватъ, нито да искатъ какво и да било друго участие въ исплащанието отъ моя имотъ, освѣнъ това, което азъ назначавамъ, подъ страхъ да се лишкятъ отъ правото си, както азъ по-надолу заповѣдамъ. **Ст. 31.** Хилядо петстотинъ рубли ср. (1500) назначавамъ да се даджтъ на Константина Атанасиевъ, който ще приеме дѣла си отъ подарѣчитѣ ми, по ст. 32. **Ст. 32.** Петнадесетъ хиляди рубли ср. (15,000) назначавамъ да се раздѣлятъ между пзльноврѣстнитѣ внуци на вишепоменжтитѣ ми сестри Анти и Парасковия, безъ всѣка намѣса на тримата поменжти по-горѣ племенници, всичкитѣ имена на които и колко сѣ тѣ не знаа, както казахъ по-горѣ. Тѣзи пари да се раздѣлятъ между тѣхъ, по равна часть всѣкому, въ таквовъ число колкото се окажкятъ живи при смъртѣта ми, ако нѣкой отъ тѣхъ бѣде по-малкъ отъ 20 години, неговата часть да остане въ Банката, а когато навърши 20 години, тогазъ да я получи той съ лихвата, ако нѣкой отъ тѣхъ умре бездѣтенъ, неговата дѣлъ да си раздѣлятъ помежду си другитѣ му роднини, живуцитѣ братя, и брата на умрѣлий, безъ ни най-малко участие въ това на роднинитѣ отъ женскій полъ. **От. 33.** Петнадесетъ хиляди рубли ср. (15,000) назначавамъ и заповѣдамъ да се даджтъ на дѣщеритѣ ѣ отъ женскій полъ внуци на вишепоменжтитѣ двѣ сестри мои, Анти и Парасковия, за които сѣщо не знаа нито колко сѣ и какъ се вожкятъ. Петнадесетѣ хиляди рубли нека се раздѣлятъ на толкозъ равни части, колкото лица бѣджтъ, а на задоменитѣ или навършилитѣ шестнадесетъ

годишна възраст, да имъ се даждѣ дѣловетѣ веднага, а частитѣ на всѣка не задомена, или имѣюща по-малко отъ 16 години, да се турятъ въ Държавната Търговска Банка на нейно име, щото тя да има право да ги приеме, когато се задоми, или когато навърши 16 години; ако се случи между това, щото нѣкой отъ тѣхъ да умре бездѣтна, нейната часть да се раздѣли на равни дѣлове между останалитѣ живи родни сестри на умрѣлата безъ всѣко участие въ нея на когото и да било измежду роднинитѣ на мъжскій полъ. Ст. 34. **Сто петдесетъ рубли ср. (150)** да се даждѣ на доименуванитѣ: на Василики (Васила), дъщеря на сестра ми Авта, петдесетъ, и на сина ѝ Христа Козавязову петдесетъ, сѣщо и на дъщеря ѝ, наречена Деспина, петдесетъ рубли, щото тѣ да нѣматъ нѣкое право, нито да се бъркатъ, нито да иматъ, каквото и да било участие въ исплащанieto отъ моя имотъ. Освѣнъ това, щото азъ определявамъ въ това си завѣщанне, подъ страхъ да загубятъ своето право за което азъ по-надому заповѣдамъ, тѣ ще иматъ право да получатъ само толкова, колкото азъ съ удовольствие съмъ назначилъ въ ст. ст. 32 и 33, а при това, особенно наказвамъ и моля моитѣ душеприказници, подиръ смъртта ми, да ги не пуцатъ въ къщата ми, защото азъ никога не съмъ билъ благодаренъ отъ тѣхъ. Ст. 35. **Сто рубли ср.** назначавамъ да се даждѣ незабавно на дѣцата на Дима и Хрисафа Карагюзову: петдесетъ рубли ср. на едната, наречана Евгений, и петдесетъ рубли ср. на другата, наречана Василики; ако ли нѣкой отъ тѣхъ е умрѣла, нека другата приеме частта ѝ. Ст. 36. **Шестстотинъ рубли ср.** назначавамъ да се раздѣлятъ между третѣ дѣца на състоящия сега при Светотройцката Гръцка църква диаконъ Никола Неновъ, Минаки, Василия и дъщеря му Мария; на Минаки триста рубли, на Василия сто петдесетъ и на Мария сто петдесетъ р., които тѣ да получатъ, когато навършижтъ 20 години, а дъщерята шестнадесетъ години, за което гѣзи пари да се вложатъ въ Държавната Банка, докѣтъ вишенеменуванитѣ не достигнатъ означената възраст, ако ли нѣкой отъ тѣхъ умре, неговата часть нека раздѣлятъ между себе си другитѣ двама, ако ли умрѣтъ двама, нека ги вземе едина, а кога би умрѣли и тримата, нека ги взематъ родителитѣ имъ. Ст. 37. Попечителъ и душеприказници за всичкитѣ изложени въ това ми завѣщанне опредѣления и заповѣди, назначавамъ и поставямъ г-да Ивана Дума, Ивана Спирдоновъ, Малро и Кривопа попъ Николови, които моля да приематъ тоя товаръ, за да се изпълни Апостолското слово: „другъ друга тяготы носитъ“, и като получатъ непосредственно слѣдъ смъртта ми, въ сѣщата минута, пълна и неоспорима власть, да се потрудатъ да изпълнятъ всичкитѣ вишеупоменати мои заповѣди и назначения, находящи се въ тридесетъ и шестѣтѣ предидущи, както и въ слѣдующитѣ по-надому статии. Ст. 38. Ако по какъвъ и да е случай, който и да било отъ тримата вишеупоменати мои душеприказници остави Одесса за довольно дълго време, или умре, нека другитѣ двама избѣржатъ третия, а тоя третия трѣба да се смѣта законенъ, като да съмъ го азъ самъ назначилъ. Ст. 39. Формално запретиavamъ на всичкитѣ си роднини и посторонни лица, подъ какъвъ и да било предлогъ, да възставатъ противъ това ми завѣщанне; ако нѣкой отъ тѣхъ се осмѣли да се намѣсва, или да вземѣ мѣрки за събаряние заключающитѣ се въ това завѣщанне заповѣди назначения, неговото искание да не се приема въ никои смѣлъ. А той, исканенъ отъ чинлото, нека се лиши отъ правото на получение назначенитѣ въ това завѣщанне подарѣци, и да се обърне частта му въ полза на приведенитѣ, въ ст. 16, петъ благотворителни заведения, и това завѣщанне да си остане твърдо и неизмѣнно. Ст. 40. Надѣя се, че моя имотъ ще бѣде достатъченъ (сега е предостатъченъ) за съвършенното изпълнение вишереченитѣ мои заповѣди; но ако по случай, той не стигне, заповѣдитѣ ми отъ 11 до 25 ст. да се изпълнятъ тогавъ безъ всѣко измѣнение, а въ ст. 28 до 36 да се направя намаление съравнѣрно въскому отъ моитѣ распореж-

даня и да се плати останалото; ако се окаже излишна сума канвата и да бѣде тя, да се присѣдини къмъ капитала на болницата, както назначихъ въ ст. 19. Ст. 41. Имащецъ предъ видъ, че, както непосредственитѣ заповѣди, тѣй и могущата да възникне между това преписка, ще изиска трудове и необходимии разности, предоставямъ на г-да душеприказничитѣ право, за свое облегчение и удобство да употребятъ писаръ, който да води преписката, смѣткитѣ на прихода и расхода и да събира наличнитѣ пари, и за плата нему да даждѣтъ отъ моя имотъ, колкото признаятъ нужно и справедливо, сѣщо да платятъ и държавното мито за утвърждение това ми завѣщанне. Ако и да заповѣдамъ да се даждѣтъ разнитѣ отредени отъ мене сумми за пазенне въ Московскій Вѣспитателний домъ, г-да душеприказничитѣ сѣ свободни да внесжтъ тѣзи сумми и въ Одесската Банка, ако ги приеме тя съ сѣщата лихва и по сѣжитѣ условия. Всѣка прибавка, която се намѣри написана съ чужда ръка, възъ една отъ страницитѣ на това ми завѣщанне, не трѣба да има сила, ако ли се случи подобно злоупотреблиение, моля г-да душеприказничитѣ да го изсѣдватъ, и да се подхвърли на законното възнесанне оная, който дръзне да направя такъвазъ прибавка. Моля г-да душеприказничитѣ да иматъ предъ видъ, гдѣто, говори се, че по закона, не се взема мито въ сѣзда, когато нѣщо се опредѣли за църква, болница и за училище, а се взема само отъ снова, което се отрезда за редицитѣ. Това е собственото ми и единичко завѣщанне, което азъ, като прочетохъ два и три пѣти съ внимание, подписахъ собственорѣчно и желая, щото да бѣде свещено и ненарушимо, имѣюще пълна сила и неизмѣнна и неоспорима законность, въ всѣко време, на всѣко мѣсто, въ всѣкий сѣдъ, тѣй сѣщо Всемогущий да продължи живота ми, и обстоятелствата да не произведѣтъ никакво промѣненне нито въ една отъ вишеозначенитѣ статии; ако прибавя нѣщо или извадя въ него, собственорѣчно и тогавъ то да бѣде свещено и ненарушимо, имѣюще такъвазъ сила, както и всичко вишенеложено. Настоящето мое завѣщанне да се напечата и публикува въ три грѣцки вѣстника; нека се прати сѣщо една копия отъ това мое завѣщанне въ Варна до моитѣ душеприказници и роднини. Въ подтвърждение на всички тѣзи статии мои и на распорежданията, съдържащи се въ настоящето ми завѣщанне, на деветъ страници, написани съ собствената ми ръка, въ здраво състояние и съ пълно съзнание на чувствата ми, въ присѣствие на долнитѣ свидѣтели. Одесса, 30 Январий 1858 г. Почетний гражданинъ на гр. Одесса (подп.) Параскева Николаевъ синъ. — Подписаний свидѣлствувамъ, че това завѣщанне е подписано собственорѣчно отъ почетний гражданинъ Параскева Николаевъ синъ, въ пълнъ и здравъ умъ; мѣсеца и чинлото както е бѣлѣжено по-горѣ. Одесскій отъ първа гилдия търговецъ и почетенъ гражданинъ (подп.) Павелъ Павловъ Ираклиди. — Подписаний свидѣлствувамъ, че това завѣщанне е подписано собственорѣчно отъ почетний гражданинъ Параскева Николаевъ синъ, въ пълнъ и здравъ умъ; горната дата. Одесскій отъ I гилдия търговецъ (подп.) Лука Емануиловъ Склири. — И азъ свидѣлствувамъ и удостоверявамъ, че това завѣщанне е писано собственорѣчно отъ завѣщателя Параскева Николаевъ, когото азъ намѣрихъ при здравъ разсѣдѣкъ, на вишеозначенний день, за което се и подписвамъ. Потомственный почетенъ гражданинъ, Одесскій търговецъ (подп.) Константинъ Николаевъ Палаузовъ. — Подписаний свидѣлствувамъ, че това завѣщанне е собственорѣчно

отъ почетний гражданинъ Параскева Николаевъ синъ, въ плевъ и здравъ умъ; мѣсеца и дѣня, както е забѣлжево по-горѣ. Лѣкарь (подп.) Дмитрий Константиновъ Далласть. Свидѣтелствувамъ (подп.): Протоперей Иоанъ Родостати. — Превода е въренъ. Преводача на Одеский Търговский Сѣдъ, Титулярний Свѣтникъ (подп.) П. Хрусталева. Първообразното е скръпено на всѣка страница отъ самий завѣщателъ тѣй: „Параскева Николау подписвамъ се самъ на всичкитѣ страници“. Преводача (подп.) П. Хрусталева. 1862 Августъ 13. Това духовно завѣщание при пршегие отъ душеприказчицитѣ на почетний гражданинъ Параскева Николаевъ, почетний гражданинъ Попъ Николай и гръцкоподданныи Ивана Дума биде представено въ Одеский Търговский Сѣдъ за свѣдѣтелствуване, и на основанне журнала, станжалъ на 14 Юлий 1862 г., се внесе първообразното съ превода въ Кръпостната книга на Сѣда, а при изреченне кръпостнитѣ мита, съобразно съ назначенето на разнитѣ сумми, Сѣда е постъпилъ по слѣдний начинъ: неизпекано 4% мито отъ назначенитѣ: а) за погребение завѣщателя 3500 р., б) за неговата кинотафия въ Варна 1300 р., в) за бѣднитѣ въ Одесса 1000 р., г) за благотворителни заведения въ Одесса 1000 р., д) за гръцката църква въ Одесса 500 р., е) за църквата въ Варна 1000, за постройка църква пакъ въ Варна 50,000 р., по тоя начинъ, отъ назначенята на Парашкева Николаевъ, отъ които мито 4% не е взето, съставляватъ суммата 58,300 рубли, за преминуване на всичкото оставяло имущество на Парашкева Николаевъ отъ стойность 204,636 рубли и 33 копѣйки, съобразно съ назначенето, каквото е даля на него завѣщателя, трѣба да се събержатъ 4% мита, защото тоя имотъ е определенъ: а) за свещенницитѣ на Гръцката църква въ Варна и Одесса, (по примѣчанieto къмъ ст. 376 V т. Уст. за митата), б) за Гръцкото търговско училище въ Одесса (това заведение не се намира въ числото на поименованитѣ въ ст. 388 V т. в), за постройката и поддръжането болницата и училището въ Варна, за бѣднитѣ пакъ въ Варна и въ полза на бѣднитѣ студенти на университетата въ Атина (по забѣлжката къмъ ст. 377 V т. отъ Уст. за митата), и за полза на вѣншни лина и въ полза на роднинитѣ на завѣщателя, за които на Сѣда не е извѣстно, прями ли сж тѣ наследници подиръ завѣщателя, или не сж (на основанне ст. ст. 372 и 377 V т. Уст. о пошл.) и затова възъ основанне вишереченитѣ статии отъ закона, отъ останялий имотъ на Параскева Николаевъ за сумма 204,636 р. 33 коп., безъ да се исклучаватъ и депозититѣ, като преходящи въ съвкупность съ недвижимий имотъ (ст. 397 V т.), събрано е 4% мито 8185 р. 46 к. Освѣнъ това събрано е, възъ основанне ст. ст. 163 и 178 V т. за не кръпостнитѣ листове на подлинното завѣщание за първий листъ по стойността 262,936 р. 33 к. всякий завѣщанъ имотъ 660 р., а за оставялитѣ два листа отъ завѣщането и 4 листа на превода по една рубла за всѣкий листъ шесть рубли, а сжцо по ст. 442 V т. и ст. 1198 I ч. X т. актове 3 р. и за обнародване 3 р. 3 к., всичко събрано е мита 8857 рубли и 49 копѣйки ср., въ тоя Одеский Търг. Сѣдъ при подписа и приложенieto правителственний печать свидѣтелствува. Подписали: Предсѣдатель А. Митковъ, секретаръ Верещагинъ, нагледвачъ на кръпостнитѣ дѣла Кутитонский. Подлинното завѣщание и превода, провървени и запечатани, (м. п.) 1862 Августъ 27. Подлинното духовно завѣщание получихъ душеприказчицитѣ, почетний гражданинъ (подписъ на гръцки) значи Кривонъ Попъ Никола,

Иванъ Дума. Тоя преписъ е дума въ дума сходенъ съ подлинний актъ, внесенъ въ Кръпостната Книга на Одеский Търговский Сѣдъ за 1862 година подъ No. 294, издаденъ на попечителитѣ на болницата Парашкева Николаевъ въ Варна, съгласно молбата имъ. При издаване тоя преписъ събрано е канцеларско мито 1 р. 10 к. ср. Януарий 9-й дѣнь 1885 година. На преписа отъ руский преводъ, подписано: Старший Нотариусъ Хиленковъ. По регистра на виписитѣ No. 26. Провѣрилъ (подп.) Рудковский. (М. П.)

ПРАВИЛНИКЪ

за

Градско-Общинскитѣ складове въ Варна, у които се съхраняватъ лесно-запалителни предмѣти: газъ, кибритъ, кезапъ и катранъ.

I

Внасяние и изнасяние на леснозапалителнитѣ предмѣти въ Общинскитѣ складове.

Чл. 1. Продаването на газъ и други подпалителни вещества, като: кибритъ, кезапъ и катранъ, възъ отъ особенно приготвенитѣ за съхраненето имъ отъ Общинското Управление складове е строго запрето.

Забѣлжка. На търговцитѣ, които иматъ каменни магазини, се разрешава държането въ тѣхъ до 10 (десетъ) каси газъ, двѣ дамаджани кезапъ, два сандѣка кибритъ, двѣ бѣчи катранъ и четире оки барутъ, а на онѣзи съ дървени магазини и дюгени — не повече отъ иеть каси газъ, една дамаджана кезапъ, единъ сандѣкъ кибритъ, по една бѣчва катранъ, и по двѣ оки барутъ, като предварително заплачатъ слѣдуюмата на Общ. Управление такса, определена въ чл. 6-й на настоящий правилникъ.

Чл. 2. Внасянето въ Общинскитѣ складове на изброенитѣ въ чл. 1 подпалителни вещества става на право отъ търговцитѣ чрезъ писмени декларации (обр. No. 2), които се подаватъ на чиновника, завѣдующий съ складовѣтѣ, отъ когото, слѣдъ предаването въ здраво състояние на подпалителнитѣ вещества, получаватъ расписка (обр. No. 1).

Чл. 3. При внасяние въ складовѣтѣ на леснозапалителнитѣ предмѣти, особенно на газа и пр., търговцитѣ сж длъжни да поставятъ маркитѣ си върху каситѣ, за да може при изнасянето имъ да се избѣгватъ недоразумѣнията между тѣхъ и чиновника; въ противенъ случай чиновника остава безотговоренъ, ако стане някоя размѣна между каситѣ и се размѣнятъ стокитѣ отъ една рѣка въ друга.

Чл. 4. Пренасянето на леснозапалителнитѣ вещества отъ кето — пристанището, гдѣто се стоварватъ, до складовѣтѣ става подъ непосредственний надзоръ на чиновника, завѣдующий съ складовѣтѣ или на неговия помощникъ.

Чл. 5. Пренасянето изъ складовѣтѣ на лесно-

запалителнитѣ вещества става въ присѣдствіе на чиновника, който слѣдъ като събере установенитѣ такси, отбѣлѣзва по книгитѣ си изнесенитѣ предмѣти и същевременно слѣди за изважданието имъ изъ града и отправлението имъ за мѣстоназначението имъ.

II

Магазинажъ за леснозапалителнитѣ предмѣти.

Чл. 6. Такса или магазинажъ за подпалителнитѣ вещества, съхранявани въ Общ. складове, търговцитѣ, при внасянието имъ, за година време плащатъ: за една касса газъ 20 стотинки; за една дамаджана кезапъ — 1 левъ; за единъ сандѣкъ кибритъ — 1 левъ и за една бѣчва катранъ — 1 левъ, а за барутъ на оката по 15 стотинки. Онѣзи, които не заплатятъ слѣдуюмата такса предплатно, отсетнѣ плащатъ, най-късно при изнасянието на веществата си двойна такса.

Заблѣжка. Годисний срокъ, за който се говори въ предпущий членъ, се брои отъ деня на внасянието до деня на изнасянието; ако нѣкой търговецъ, продаде и извади подпалителитѣ си вещества изъ складовѣ по-рано, не се освобождава отъ опредѣлената такса; въ случай, че презъ годисний срокъ търговецъ не извади изъ складовѣтѣ леснозапалителнитѣ си вещества, тѣ на другий день изново се записватъ на партидата му, и на ново се облагатъ съ такса — магазинажъ.

III

Надзоръ на Общинскитѣ складове.

Чл. 7. Надзора на Общинскитѣ складове, въ които се държатъ на съхранение подпалителнитѣ вещества, се повѣрява отъ Общ. Управление на особенъ чиновникъ, който се назначава отъ кмета съ приказъ и уволюява отъ сѣщій, когато намѣри за нужно и въ интереса на службата. Чиновника при назначаванието му на тѣзи длъжностъ дава гаранция, размѣра на която се опредѣля отъ Общ. Съвѣтъ.

Чл. 8. Чиновника на Общ. складове държи слѣдующитѣ книги: а) квитанционна (обр. No. 1) б) главна (обр. No. 3) и партидна обр. No. 4), които всѣкога трѣба да бѣдѣтъ държани най-чисто и въ най-голяма исправностъ.

IV

Ревизия на складовѣтѣ.

Чл. 9. Слѣдъ всѣки три мѣсеци отъ Общин.

Управление се произвежда ревизия на складовѣтѣ отъ особна коммиссия, състояща отъ: единъ помощникъ кмета, единъ членъ отъ Съвѣта и единъ чиновникъ отъ Финансовото отдѣление при Общинското Управление.

Чл. 10. Коммиссията въ ревизията сравнява по книгитѣ на чиновника постъпалитѣ леснозапалителни вещества съ наличността имъ, и, като ги намѣри на лице и прекарани по книгитѣ, съставлява актъ, който поднася на кмета. Въ случай на недомѣкъ въ наличността на предмѣтитѣ или че се окажатъ незаписани по книгитѣ, Коммиссията иска обяснения отъ чиновника и тѣзи обяснения вписва въ акта.

Чл. 11. Съ тоя правилникъ се отмѣняватъ рѣшенията на Съвѣта No. 4—81 и No. 23—81 Той же влѣзе въ сила, слѣдъ надлѣжното му утвърждение.

Гр. Варна, 5 Августъ 1889 г.

РАСПИСКА

No.

Подписаний удостоверявамъ, че се получи въ Общ. Складъ отъ търговеца съ декларация отъ подъ No. слѣдующитѣ леснозапалителни предмѣти:

Н-о. по редъ	Наименование на леснозапалителнитѣ предмѣти	Количество	КВИТАЦИЯ	Н-о. по редъ	Наименование на леснозапалителнитѣ предмѣти	Количество
1	Газъ касси	400				
2	Кезапъ дамаджани	10				
3	Кибритъ касси	20				

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долоподписаний обявявамъ, че внесохъ въ Градско-Общинский складъ на съхранение слѣдующитѣ леснозапалителни предмѣти:

Н-о. по редъ	Наименование на леснозапалителнитѣ вещества	Касси газъ	Касси кибритъ	Дамаджани кезапъ	Бѣчки катранъ

Гр. Варна 189 г. Подпись:

ГЛАВНА КНИГА

за записване на внесенитѣ и изнесени леснозапалителни вещества въ Градско-Общинскитѣ складове.

Н-о. по редъ	Кога съ внесени предмѣтитѣ	ВНЕСЕНО	Касси газъ	Касси кибритъ	Дамаджани кезапъ	Бѣчки катранъ	Н-о. по редъ	Кога съ изнесени предмѣтитѣ	Изнесено	Касси газъ	Касси кибритъ	Дамаджани кезапъ	Бѣчки катранъ	Съ какъвъ Н-о. квитанция е записана таксата
1	5 Авг.	А. Ангелиди съ декларация отъ No. . . .	4000	—	—	—	1	Сеп. 12	А. Ангелиди	1800	—	—	—	
2	18	Авгериниди	—	—	18	—	2	Окт. 6	Авгериниди	—	—	10	—	
3	26	Ардити	—	34	—	—	3	3 Ноем.	Ардити	—	20	—	—	

АНТРЕПОЗИТНА КНИГА

Н-о, по редъ	Времето на внасянето	ВНЕСЕНО	Каси газъ	Каси кибритъ	Дамаски кеалъ	Въдни катрагъ	Н-о, на квинтацията за магазинъ	Н-о, по редъ	Времето на внасянето	Изнесено	Каси газъ	Каси кибритъ	Дамаски кеалъ	Въдни катрагъ	Н-о, на квинтацията за магазинъ	
1	6/VIII	Съ декларация No. 68	6000	40	25	10	30	1	7/X	За Шуменъ	800	55	20	10	50	
2	15/IV	" "	138	4000	30	12	8	51	2	20/V	" Руссе	6300	35	40	30	31
3	30/I	" "	506	3000	14	18	20	2	3	30/III	" Града	1000	6	10	15	38
4	31/VII	" "	309	7000	25	28	40	3	4	26/IV	" Добричъ	4000	5	11	13	14
Остава на 1 Януар. 1890			20000	109	83	78					12100	96	81	68		

Варненската Градско-Общинска Каса, споредъ ревизията на 1-й Ноемврий 1889:

I. Постъпило градски приходи отъ 1 Януарий до 31 Октомврий т. г. съ наличността отъ 31 Декемврий 1888 г. 336,865 л. 29 ст.
Израсходвано отъ 1-й Януарий до 31 Октомврий т. г. 296,332 л. 58 ст.

II. Отъ горнитъ сумми презъ Октомврий:
Постъпило 32,208 л. 35 ст.
Израсходвано 28,734 л. 11 ст.

III. На лице е имало въ Кассата на 1 Ноемврий 1889:
Отъ градски приходи 40,532 л. 71 ст.
Отъ оставени депозити 14,689 л. 64 ст.

Отъ тѣхъ на 1-й Ноемврий въ Банката градски сумми 32297 л. и депозити 9986 л.

Ревизията е направена отъ кмета Кр. Мирский, помощниците на кмета П. А. Поповъ и Х. Георги Ставриди и члена на Съвѣта: Мурадъ Куртевъ.

Варненский Градско-Общинский Бирникъ: П. К. Шишковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 316.

Варна, 27 Май 1889 г.

Кмета на Варненската Градска Община, като взехъ предъ видъ, че поветото отъ касапниците въ града не отговарятъ на изискуемата се чистота и въобще на хигиеническитъ условия, вслѣдствие на което, особено лѣтно врѣме се распространяватъ разни вредителни за създитѣ, причиняющи болѣсти, мизивми, като Общинското Управление е длъжно да взема мѣрки за съблюденіе полицейскитъ правила за опазване общественото здравие, съгласно мнѣнието на г-на Главний Варн. Общин. Лѣкаръ, на основание чл. 15 отъ Санитарний Законъ и чл. 88 отъ Закона за градскитъ общини, постановихъ:

Ст. I. Всѣкий месопропавецъ е длъженъ да държи съдържаемата отъ него касапница въ най-голяма чистота, за което да се миятъ и истриватъ всѣкий вечеръ, особено тезгяхитъ, теглилжитъ, кукитъ и пр.

Ст. II. Лѣтно време месото да се държи въ телени ситни рѣшетки или въ тѣжки (прозрачни) платна и никога въ нечисти (кирливи) платове.

Ст. III. За непотрѣбитѣ кости и дрѣвни кѣсове (обрѣзки) месо, въ всѣка касапница трѣба да има по едно каче или корито, които да се чистятъ всѣкий денъ.

Ст. IV. Запретено е да се държатъ въ касапницитъ нѣща, които развалятъ тамъ въздуха, а съ него и месото. Особено лѣтно време не бива да се намѣрватъ въ нискоя касапница никакви кожи, било сурови или сушени.

Ст. IV. Всички касани трѣба да носятъ бѣли платнени дълги престилки, които да бѣдѣтъ всѣкога чисти.

Ст. VI. Въ касапницитъ строго е запретиено да служатъ хора, страждущи отъ заразителни болести.

За държаніето таква служба ще отговарятъ и самитъ господари.

Тоя приказъ ще влѣзе въ сила петъ деня слѣдъ обнародваніето му.

Кметъ: Кр. Мирский.

ТАБЛИЦА

за размѣритъ на актопий гербовъ сборъ.

Отъ	лева	ст.	Отъ полницъ, болове, порѣчествата и търговски ваписи	
			лева	ст.
Отъ 1 левъ до	200	—	30	—
" 201 " "	400	—	60	—
" 401 " "	800	1	20	—
" 801 " "	1.200	1	80	—
" 1.201 " "	1.600	2	40	—
" 1.601 " "	2.000	3	—	1
" 2.001 " "	3.000	4	50	1
" 3.001 " "	4.000	6	—	2
" 4.001 " "	6.000	9	—	3
" 6.001 " "	8.000	12	—	4
" 8.001 " "	10.000	15	—	5
" 10.001 " "	15.000	22	50	7
" 15.001 " "	20.000	30	—	10
" 20.001 " "	30.000	45	—	15
" 30.001 " "	40.000	60	—	20
" 40.001 " "	60.000	90	—	30
" 60.001 " "	80.000	120	—	40
" 80.001 " "	100.000	150	—	50
" 100.001 " "	150.000	225	—	75
" 150.001 " "	200.000	300	—	100
" 200.001 " "	300.000	450	—	150
" 300.001 " "	400.000	600	—	200

— Хванѣти фалшиви монети. Въ Бѣла-Слатина се хванѣла една фалшива българска монета отъ стойностъ 50 стот. сръбърна. Тя се различавала отъ истинската по това, че въ диаметра си била по-малка, цвѣтъ тъмно-сивъ и тукъ-тамъ се виждадо жълтавина и отгорѣ посръбрена. Обръща се вниманието на населението въ вземанне-даванетоъ си, щото, щомъ се хване такава или друга фалшива монета, да обаждатъ тозъ-часъ на най-близкий полицейскій или общинскій агентъ за по-нататъшно распореджане.

Напослѣдъкъ се е хванѣла фалшива и мѣдна българска монета отъ стойностъ 10 стотинки. Тя отъ истинската се различавала по това, че била по-лека, направена отъ жълта, а не отъ червена мѣдъ, жб-цитѣ около вѣнеца — чарпакъ, отъ двѣтѣ ѣ страни по-дълга, лавровий вѣнецъ и цифрата 10, а особенно жигнитѣ класове — груби.

Търгове въ Варн. Град.-Общинско Управление.

Отъ 13 Ноемврий до 5 Декемврий т. г. въ помѣщенieto на Варн. Градско-Общинско Управление ще се произведатъ търгове за отдаване въ откупъ и подъ наемъ долуозначенитѣ Градско-Общински доходи и имоти, споредъ както слѣдва:

1) На 13 и 14 Ноемврий т. г. ще се произведе търгъ за отдаване на предприемачъ доставката на 10,320 оки газъ за освѣтление града.

2) На 15 и 16 Ноемврий за отдаване въ откупъ сбора отъ публичнитѣ търгове (теллалнето). За право участие въ търга се иска залогъ 40 лева зл.

3) На 17-й мѣсець Ноемврий т. г., ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ направата на двѣ сгради за морски бани.

4) На 17 и 18 Ноемврий, т. г. за отдаване въ откупъ сбора отъ продажбата на едъръ добитъкъ въ Варна — интизапа. За право участие въ търга се иска залогъ 175 лева зл.

5) На 20 и 22 Ноемврий т. г. за отдаване на откупувачъ сбора отъ провѣриване на мѣркитѣ, теглалкитѣ, подпечатване картитѣ за игра, билиардитѣ, доминото и др. такива. За право участие въ търга се иска залогъ 150 лева зл.

6) На 24 и 25 Ноемврий т. г. за отдаване на откупувачъ сбора отъ кланце добитъкъ — канъ-парасж. Исканий залогъ за право участие въ търга е 500 л зл.

7) На 24 Ноемврий слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ градскитѣ осемъ мѣста при крайморската градина въ кварталитѣ II б и III.

8) На 27 и 28 Ноемврий т. г. за отдаване подъ наемъ за 1890 год. градскитѣ касапски дюгени въ I участъкъ, на Балжкъ-Пазаръ. Исканий залогъ 5% отъ първоначалната цѣна за всѣкий дюгенъ.

9) На 29 и 30 Ноемврий т. г. за отдаване подъ наемъ градскитѣ касапски дюгени въ Муссаллата и при „Ибриамъ-Капия“. Залогъ 5%.

10) На 1 и 2 Декемврий т. г. за отдаване подъ наемъ за 1890 год. градскитѣ касапски дюгени въ Новата Махала и при Табахната. Залогъ 5%.

11) На 4 и 5 Декемврий т. г. щъ се произведе търгъ за отдаване въ откупъ сбора на градското даждие „Октроа“ отъ производимата и потрѣбявана въ гр. Варна бира.

Всички тѣзи търгове ще се произведатъ въ указанитѣ дни часа по три слѣдъ пладнѣ, чрезъ публично наддаване. Поемнитѣ условия, първоначалнитѣ цѣни и прочее, може да се видятъ въ канцеларията на Общинското Управление всѣкий присъственъ денъ и часъ.

Отъ дружеството „Чърно Море“ въ гр. Варна.

На 25-й Декемврий т. 1889 г. въ канцеларията на рѣченото дружество ще се разиграе лотария за въ полза на бѣднитѣ ученици въ града и на Дружеството.

ЕДИНЪ БИЛЕТЪ СТРУВА 1 ЛЕВЪ.

Всички билети сж 3000, отъ които 43 печелятъ суммата 1500 лева.

Отъ тѣхъ: единъ печели	500 лева
2 печелятъ по . . .	150 „
5 „ „ . . .	50 „
10 „ „ . . .	20 „
25 „ „ . . .	10 „

Билетитѣ се продаватъ въ канцеларията на Дружеството до вторий Полицейскій участъкъ. Варна, 2 Ноемврий 1889 г.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Учителскій Съвѣтъ при Варн. Градско-Общински училища счита за приятна длъжностъ да изрази публично сърдечната си благодарностъ на почитаемото „Бълг. Женско Благотворително дружество“ въ града ни, гдѣто подари сто (100) лева помощъ за бѣднитѣ ученици и ученички при сжщитѣ училища.

Нуждата отъ подобни дружества за въ града ни е въпиюща; за това добръ би било, ако почитаемитѣ граждани и гражданки се притекатъ на помощъ поне на това едничко дружество, което е основано съ благотворителна цѣль, за да може то да съществува много години и при това да принася по-голъма полза.

Варна, 3 Ноемврий 1889 г.

Ч А Й

Получи се прѣсенъ чай ароматический, има добръ вкусъ и настой.

1—3

Продава се у И. Карловски.